

พระธรรมโยเอลและคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนตีสแห่งเลาตีเย เซีย - หมายเลขเจ็ด

Jeff Pippenger

2025-12-09

เลขเจ็ด

ในบทความสองสามตอนแรก เราได้บรรจุข้อความจาก The Desire of Ages ซึ่งกล่าวถึงการที่พระคริสต์ทรงนำเสนอมานานเรื่องสวนองุ่นแก่พวกยิวที่ช่างโต้แย้ง อุปมาแห่งบทเพลงของสวนองุ่นนั้นยังเป็นบทเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดกด้วย ซึ่งคนหนึ่งแสนสับสนจะขับร้อง และการดลใจได้บอกเราว่า “บทเพลง” ในคำพยากรณ์หมายถึง “ประสบการณ์” คนหนึ่งแสนสับสนติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป ฉะนั้นพวกเขาจึงจะดำเนินผ่านประสบการณ์เดียวกันกับที่พระคริสต์และโมเสสได้ผ่านมาแล้ว พระคริสต์ในฐานะโอเมกาของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์แห่งอิสราเอลโบราณ และโมเสสในฐานะแอลฟาของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์แห่งอิสราเอลโบราณ ต่างก็มีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาคู่ขนานกัน เมื่อชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมกำลังถูกทรงละลายผ่านพันธสัญญาใหม่ และในขณะที่ชนชาติแห่งพันธสัญญาใหม่กำลังถูกทรงเลือกสรร คนหนึ่งแสนสับสนขับร้องบทเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก โดยผ่านประสบการณ์ของประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งซึ่งชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมกำลังถูกทรงละลายผ่านพันธสัญญาใหม่—ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเข้าสู่พันธสัญญากับชนชาติแห่งพันธสัญญาสุดท้ายของพระองค์

ในเชิงคำพยากรณ์ เมื่อพระคริสต์ทรงเสด็จมาเรื่องนี้ ก็สอดคล้องกับเปโตรที่กำลังกล่าวแก่พวกยิวผู้ช่างโต้เถียงในวันเพ็นเทคอสต์ ในวิกฤตการณ์สุดท้าย การที่พระเยซูทรงเสด็จมาแก่พวกยิวผู้ช่างโต้เถียง เป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่กำลังขับร้องบทเพลงแห่งสวนองุ่นแก่คนซีมาแห่งเอฟราอิม เปโตรกำลังนำเสนอบทเพลงเดียวกันในวันเพ็นเทคอสต์ เพียงแต่เขาขับร้องในทางทำนองของโยเอล บทเพลงแห่งสวนองุ่นคือบทเพลงว่าด้วยชนแห่งพันธสัญญาเดิมที่กำลังถูกหย่าขาดออกไป ในเวลาเดียวกันกับที่ชนแห่งพันธสัญญาใหม่กำลังถูกอภิเษกสมรสกับองค์พระผู้เป็นเจ้า หญิงพรหมจารีที่ผิดหวังและได้เข้าสู่ช่วงเวลาแห่งการคอยช้า กำลังรอคอยการอภิเษกสมรส และความสำเร็จบริบูรณ์อย่างสมบูรณ์ก็คือว่า พวกนางกำลังรอคอยการประทับตราของคนหนึ่งแสนสับสนคน

พระธรรมโยเอลเริ่มต้นในบทแรกด้วยการพรรณาน่าสวนองุ่นของพระเจ้าได้ถูกผู้ดื่มเหล้าองุ่นและสุราแรงทำลาย ผู้ซึ่ง “น้ำองุ่นใหม่” ได้ถูกตัดขาดจากปากของเขา ทันทันที่พระเยซูทรงแจ้งแก่พวกยิวว่าอาณาจักรของพวกเขาจะถูกริบไปจากเขา และจะถูกมอบแก่คนผู้ทำสวนองุ่นซึ่งจะบังเกิดผลอันแท้จริงของสวนองุ่นนั้น พระเยซูทรงเปลี่ยนประเด็นและทรงอ้างถึงศิลาบวมเอกในพระวิหารซึ่งถูกละทิ้ง แต่ซึ่งถูกกำหนดไว้ให้กลายเป็นศิลายอด มูลบทกำลังจะถูกทำซ้ำอีกในวาระสุดท้าย และเมื่อความจริงข้อนี้ถูกเสนอออกมา ก็ได้รับการพรรณาน่าว่าเป็น “สิ่งอัศจรรย์”

“กฎแห่งการกล่าวถึงเป็นครั้งแรก” ในพระวจนะของพระเจ้า บอกให้เราทราบว่า เนื่องจากโยเอลกล่าวถึงการทำลายสวนองุ่นเป็นประการแรก สิ่งนั้นจึงเป็นประเด็นหลักแห่งคำพยากรณ์ของท่าน โยเอลมิได้เป็นเพียงผู้เดียว เพราะผู้เผยพระวจนะสำคัญทุกท่านต่างเริ่มต้นคำพยากรณ์ของตนด้วยการกล่าวถึงบา

ปและสภาพที่หลงหายของอิสราเอล.

ในอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปด "คนมักเยาะเย้ยผู้ครอบครอง" "กรุงเยรูซาเล็ม" ถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น "คนขี่เมาแห่งเอฟราอิม" และเป็น "มงกุฎแห่งความจงหอง" "มงกุฎ" เป็นสัญลักษณ์แทนภาวะผู้นำ และ "ความจงหอง" เป็นสัญลักษณ์แทนอุปนิสัยแบบชาตนา

บรรดาคนขี่เมาถูกนำมาเปรียบเทียบกับคนที่เหลืออยู่ ("residue") ผู้ซึ่งกลายเป็น "มงกุฎ" แห่งพระสิริของพระเจ้า เพราะว่าในช่วงฝนปลายฤดู องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงสถาปนา "อาณาจักรแห่งพระสิริ" ของพระองค์ ดังที่ทรงเป็นแบบอย่างไว้โดยการสถาปนา "อาณาจักรแห่งพระคุณ" ที่กางเขน อาณาจักรแห่งพระคุณที่กางเขนเป็นแบบอย่างของอาณาจักรแห่งพระสิริ ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์.

ฝนปลายฤดูได้เริ่มขึ้นในวันที่ 9/11

เมื่อการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนและการพิพากษาคนเป็นก็ได้เริ่มขึ้นด้วย

ในช่วงเวลาแห่งการประทับตรา การเพลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เริ่มขึ้นที่ 9/11

เมื่อพระเยซูทรงพ่นลมหายใจออกมาสองสามหยด นั้นเป็นรากฐาน

และการเพลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลาเสียงร้องเที่ยงคืนก็คือศิลาอุด "อัศจรรย์"

เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งการเพลงมาของพระวิญญาณ ตั้งแต่ "9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์"

สัญลักษณ์ที่ขนานกัน แต่ตรงกันข้าม ของ "มงกุฎ" ซึ่งเป็นตัวแทนของภาวะผู้นำ

ได้ถูกนำเสนอไว้ในเรื่องราวของอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปด

เมื่อบรรดาคนเมาที่ปกครองกรุงเยรูซาเล็มถูกละเลยผ่านไป

และภาวะผู้นำของคริสตจักรของพระเจ้าถูกมอบให้แก่ผู้ที่เหลืออยู่

เหตุการณ์นี้เป็นภาพประกอบของคำอุปมาเรื่องสวนองุ่น มงกุฎของคนเมาถูกถอดออก

และจากนั้นคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันก็เป็นมงกุฎซึ่งเป็นตัวแทนของอาณาจักรของพระคริสต์

อิสยาห์สอนความจริงเดียวกันนี้ในบทที่ยี่สิบสอง เมื่อเขบนานถูกเหวี่ยงไปยังแดนไกลและถูกแทนที่ด้วยเอลียาซิม

ไม่ว่าจะเป็นคนเมาแห่งเอฟราอิมหรือเขบนานในบทที่ยี่สิบสอง

ทั้งสองล้วนเป็นตัวแทนของภาวะผู้นำของชนชาติแห่งพันธสัญญาเดิมของพระเจ้าที่ถูกละเลยผ่านไป.

เศคาริยาห์ชี้ให้เห็นถึงการเสด็จเข้าอย่างมีชัย ซึ่งก็คือเสียงร้องยามเที่ยงคืนด้วยเช่นกัน

และชื่อพระคัมภีร์ที่ตามมานั้นสอดคล้องกับอิสยาห์โดยระบุว่าประชากรของพระเจ้าเป็นมงกุฎ.

จงเปรมปรีดีอย่างยิ่งเถิด โอ ธิดาแห่งศิโยน; จงโห่ร้องเถิด โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็ม: ดูกษัตริย์

กษัตริย์ของท่านเสด็จมาหาท่านแล้ว: พระองค์ทรงชอบธรรม และทรงมีความรอด; ทรงถ่อมพระองค์

และทรงลาเป็นพาหนะ คือทรงลุกกล่ออันซึ่งเป็นลูกของลา และเราจะตัดรกรบออกเสียจากเอฟราอิม

และม้าออกเสียจากเยรูซาเล็ม และคันทันจะถูกลูกตัดออกเสีย:

และพระองค์จะตรัสสันติภาพแก่บรรดาประชาชาติ:

และเราขออาณาจักรของพระองค์จะมีจากทะเลนี้ถึงทะเลโน้น และจากแม่น้ำนี้ถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก.

ฝ่ายเจ้าเช่นกัน โดยอาศัยโลหิตแห่งพันธสัญญาของเจ้า

เราได้ปล่อยบรรดาเชลยของเจ้าออกจากบอซึ่งไม่มีน้ำแล้ว

จงหันกลับมาซึ่งที่กำบังอันแข็งแกร่งเถิด เจ้าบรรดาเชลยแห่งความหวัง เออ วันนี้เองเราประกาศว่า

เราจะตอบแทนแก่เจ้าทวิคูณ เมื่อเราได้ไถ่กู้คุณให้เป็นคันทันสำหรับเรา บรรจเอฟราอิมลงในคันทันนั้น

และปลุกบุตรทั้งหลายของเจ้า โอ ศิโยน ให้ลุกขึ้นต่อสู้กับบุตรทั้งหลายของเจ้า โอ กริช

และทำให้เจ้าเป็นดาบของวีรบุรุษผู้ทรงอำนาจ

แล้วพระยาห์เวห์จะทรงปรากฏเหนือเขาทั้งหลาย และลูกศรของพระองค์จะพุ่งออกไปดุจสายฟ้า แล้วยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป่าแตร และจะเสด็จไปพร้อมกับลมหมุนแห่งทิศใต้ พระยาห์เวห์จอมโยธาจะทรงป้องกันเขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะผลาญและพิชิตด้วยหินสลับ และเขาทั้งหลายจะดื่ม และส่งเสียงอึกที่ก้องเช่นผานเหล้าองุ่น และเขาทั้งหลายจะดื่มเบียร์มดขาม และดุมมูแทนบูซา และในวันนั้นพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขาทั้งหลายจะทรงช่วยเขาทั้งหลายให้รอด ดังเช่นฝูงแกะแห่งประชากรของพระองค์ เพราะว่าเขาทั้งหลายจะเป็นดั่งอัญมณีแห่งมงกุฏ ถูกชูขึ้นเป็นธงหมายเหนือแผ่นดินของพระองค์ เพราะว่าความดีของพระองค์ใหญ่ยิ่งเพียงไร และความงามงามของพระองค์ใหญ่ยิ่งเพียงไร ข้าจะกระทำให้ชายหนุ่มทั้งหลายขึ้นบาน และน้ำองุ่นใหม่จะกระทำให้หญิงสาวทั้งหลายขึ้นบาน เศคาริยาห์ 9:9-17

ข้อที่สิบเอ็ด (9/11) กล่าวว่า "ฝ่ายเจ้าด้วยเช่นกัน โดยโลหิตแห่งพันธสัญญาของเจ้า เราได้ปล่อยบรรดาเชลยของเจ้าออกจากบ่อซึ่งไม่มีน้ำ" พระคริสต์ทรงยืนยันพันธสัญญากับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ และสัปดาห์นั้นได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อทรงรับบัพติศมา ตลอดเวลาสามปีครึ่ง พระคริสต์ทรงดำเนินอยู่ท่ามกลางมนุษย์ และในช่วงปลายของระยะเวลาสามปีครึ่งนั้น พระคริสต์ทรงทำให้คำพยากรณ์ของเศคาริยาห์สำเร็จ โดยทรงบ่งชี้ถึงการเสด็จเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มอย่างมีชัยของพระเมสสิยาห์ เสียงร้องเทียงคินได้เริ่มต้นช่วงเวลาหนึ่งซึ่งนำไปสู่การสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์ การรับบัพติศมาของพระคริสต์เป็นภาพแทนการสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ดังนั้น จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงเวลาสามปีครึ่งจึงเป็นสิ่งเดียวกัน

บัพติศมาของพระคริสต์เป็นแบบอย่างของ 9/11 และ 9/11 เป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของช่วงเวลาหนึ่งซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ ที่ 9/11 ฝนชุกปลายฤดูเริ่มโปรยลงมา และที่กฎหมายวันอาทิตย์ ฝนนั้นถูกหลงมาอย่างไรขอบเขต ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยพระคริสต์ทรงระบายลมปราณเหนือเหล่าสาวกประหนึ่งหยาดฝนเพียงไม่กี่หยดล่วงหน้า ก่อนการเทพระวิญญาณลงมาในวันเพ็นเทคอสต์

เศคาริยาห์ 9:11 สอดคล้องกับ 9/11 และยังสอดคล้องกับเสียงร้องเทียงคินซึ่งนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ด้วย ที่ 9/11 ข่าวสารถึงเลาตีเซียได้มาถึงในฐานะความจริงสำหรับปัจจุบัน ดังที่เคยเป็นมาแล้วในปี 1856 และ 1888 ข่าวสารถึงเลาตีเซียถูกประทานแก่ผู้คนที่ไม่ตระหนักว่าตนเองตายแล้ว พวกเขาอยู่ใน "บ่อ" ที่ไม่มีข่าวสารเรื่องฝนชุกปลายฤดู เพราะบ่อของเขาไม่มีน้ำ หากเลาตีเซียเพียงแต่ตอบสนองต่อการเคาะที่ประตูใจของตน องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยกพวกเขาขึ้นจากบ่อนั้น เพราะจะนกว่าช่วงเวลาทดลองจะสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ พวกเขายังคงเป็น "เชลยแห่งความหวัง"

ฝ่ายเจ้าด้วย เราได้ปล่อยบรรดานักโทษของเจ้าออกจากบ่อซึ่งไม่มีน้ำ ด้วยโลหิตแห่งพันธสัญญาของเจ้า จงหันกลับไปยังที่กำบังอันมั่นคงเถิด เจ้านักโทษแห่งความหวังเอ๋ย แม้ในวันนี้ เราประกาศว่า เราจะคืนให้แก่เจ้าสองเท่า เศคาริยาห์ 9:11, 12

เหตุการณ์ 9/11 ได้เพิ่มพลังแก่ข่าวสารที่มาถึงในปี 1889 ข่าวสารนั้นคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แต่ในโครงสร้างและถ้อยคำของขบวนการปฏิรูปแบบมิลเลอร์ ปี 1889 เป็นเครื่องหมายแห่งการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้รับการเสริมกำลังเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 โดยการสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์ข้อหนึ่งเกี่ยวกับศาสนานิสลาม และสิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในปี 1889 จะได้รับการเสริมกำลังโดยการสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์ข้อหนึ่งเกี่ยวกับศาสนานิสลามเช่นกัน

เมื่อคำพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามได้รับการยืนยันในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840
ทูตสวรรค์ในวิวรรณ์บทที่สิบก็ได้ลงมา
อันเป็นแบบอย่างของการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรรณ์บทที่สิบแปดในวันที่ 9/11
การได้รับฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งในปี ค.ศ. 1840
และการได้รับฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์องค์ที่สองในปี ค.ศ. 1844
ต่างก็เป็นแบบอย่างของการได้รับฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 9/11 วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ.
2020 คือการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
ดังที่มีแบบอย่างไว้โดยความผิดหวังครั้งแรกของชาวมิลเลอไรต์เมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 ประวัติศาสตร์
ของการได้รับฤทธิ์อำนาจทั้งของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สองในประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์
รวมทั้งประวัติศาสตร์ของการได้รับฤทธิ์อำนาจของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 9/11
ล้วนเป็นพยานถึงการได้รับฤทธิ์อำนาจของข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืนซึ่งมาถึงในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.
2023

ช่วงเวลาแห่งการประทับตราเริ่มต้นที่ 9/11 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์
ช่วงเวลานี้เริ่มต้นด้วยการที่พระคริสต์ทรงระบายลมหายใจแห่งฝนชุกปลายฤดูเพียงไม่กี่หยด
และสิ้นสุดลงด้วยสิ้นแห่งไฟที่นำข่าวสารไปสู่ชาวโลกในวันเพ็นเทคอสต์
เปโตรได้ระบุว่าวันเพ็นเทคอสต์เป็นความสำเร็จสมบูรณ์ของคำพยากรณ์ในโยเอล เมื่อเป็นดังนี้ ก็ยอมสถาปนา
ข้อเท็จจริงว่าการที่พระคริสต์ทรงระบายลมหายใจนั้นก็เป็นความสำเร็จสมบูรณ์ของคำพยากรณ์ในโยเอลด้วย
เพราะฤดูกาลแห่งเพ็นเทคอสต์มีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดที่เฉพาะเจาะจง
ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัลฟา ก็คือ โอเมกาเช่นกัน ในวันแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์
มีการถวายผลแรกแห่งข้าวบาร์เลย์ และห้าสัปดาห์ต่อมาในวันเพ็นเทคอสต์ มีการถวายผลแรกแห่งข้าวสาลีขึ้น
9/11 เป็นแบบอย่างของเสียงร้องเที่ยงคืนซึ่งมาถึงก่อนหน้าและนำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์
การสำเร็จสมบูรณ์อย่างครบถ้วนของภาพแทนในเศคาริยาห์ 9:9 ของเสียงร้องเที่ยงคืน
อยู่ในช่วงหลังเดือนกรกฎาคม 2023

จงชื่นชมยินดีอย่างยิ่งเกิด โอ ธิดาแห่งศิโยน; จงโห่ร้องเกิด โอ ธิดาแห่งเยรูซาเล็ม: ดูกิจ
กษัตริย์ของเจ้ามาหาเจ้าแล้ว: พระองค์ทรงขอบธรรม และทรงนำความรอดมา; ทรงถ่อมพระองค์
และทรงมาบนลา, และบนลูกลาอ่อนลูกของลา. เศคาริยาห์ 9:9

ดังนั้น เศคาริยาห์จึงเห็นพ้องกับการใช้สัญลักษณ์ของอิสยาห์ที่ว่าประชากรของพระเจ้าเป็นมงกุฎ
แต่ท่านเพิ่มเติมอีกว่ามงกุฎนั้นเป็นธงด้วย เมื่อท่านบันทึกว่า “เพราะเขาทั้งหลายจะเป็นดังศิลาแห่งมงกุฎ
ที่ถูกชูขึ้นตรงเหนือแผ่นดินของพระองค์”
และเศคาริยาห์ยังสะท้อนความชื่นชมยินดีที่สัมพันธ์กับสัญลักษณ์ของโยเอลเรื่อง “ข้าว” และ “น้ำองุ่นใหม่”
ต่อไปอีก โดยกล่าวว่า “ข้าวจะกระทำให้คนหนุ่มขึ้นบาน และน้ำองุ่นใหม่จะกระทำให้หญิงสาวรื่นเริง”
เมื่อเราพิจารณาบันทึกเรื่องคนซีมาแห่งเอฟราอิมในบทที่ยี่สิบแปด จงสังเกตว่านี่คือบทในพระคัมภีร์ที่ระบุถึง
“การพักสงบและการฟื้นคืน” นี่เป็นหนึ่งในข้อพระคัมภีร์สำคัญที่สุดเกี่ยวกับฝนชุกปลายฤดู ดังนั้น
คนซีมาแห่งเอฟราอิมเหล่านี้จึงต้องเป็นคนแมกลุ่มเดียวกันกับที่โยเอลกล่าวถึง

วิบัติแก่ มงกุฎแห่งความเย่อหยิ่ง แก่พวกซีมาแห่งเอฟราอิม
ผู้ซึ่งความงามอันรุ่งโรจน์ของเขาเป็นดอกไม้ที่ร่วงโรย
ซึ่งอยู่บนยอดแห่งหุบเขาอันอุดมของบรรดาผู้ที่พ่ายแพ้แก่เหล่าองุ่น! ดูกิจ
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีผู้หนึ่งที่ทรงอาณาภาพและเข้มแข็ง ผู้ซึ่งเป็นดจพายุลูกเห็บและพายุทำลาย
ดจนำหาลากแห่งมหานทีอันเขียวกรากล้นท่วม จะเหวี่ยงลงสู่แผ่นดินด้วยพระหัตถ์ มงกุฎแห่งความเย่อหยิ่ง
คือพวกซีมาแห่งเอฟราอิม จะถูกเหยียบย่ำลงใต้เท้า

และความงามอันรุ่งโรจน์ซึ่งอยู่บนยอดแห่งหุบเขาอันอุดม จะเป็นดอกไม้ที่ร่วงโรย และเป็นดังผลแรกที่สุกก่อนฤดูร้อน ซึ่งเมื่อผู้ใดมองเห็นมัน ขณะยังอยู่ในมือเขาก็กินเสียทันที ในวันนั้น พระยาห์เวห์จอมโยธาจะทรงเป็นมงกุฎแห่งพระสิริ และเป็นมาลาแห่งความงามแก่ชนที่เหลืออยู่แห่งประชากรของพระองค์ และทรงเป็นวิญญูณแห่งการพิพากษาแก่ผู้ที่นั่งพิจารณาคดี และเป็นกำลังแก่บรรดาผู้ที่ผลัดต้นสงครามกลับไปตั้งประตูเมือง แต่คนเหล่านี้ก็หลงผิดเพราะเหล้าองุ่น และหลงทางเพราะสุราแรง ทั้งปุโรหิตและผู้พยากรณ์ก็หลงผิดเพราะสุราแรง เขาทั้งหลายถูกเหล้าองุ่นกลืนกิน เขาทั้งหลายหลงทางเพราะสุราแรง เขาทั้งหลายหลงผิดในนิมิต เขาทั้งหลายสะดุดในการพิพากษา เพราะได้เฝ้าทุกตัวเต็มไปด้วยอาเจียนและสิ่งโสโครก จนไม่มีที่ใดสะอาดเลย ...

ท่านทั้งหลายจงหยุดนิ่งและพิศวงเกิด; จงร้องออกมาและคร่ำครวญเกิด: เขาทั้งหลายเมามาย แต่ไม่ใช่ด้วยเหล้าองุ่น; เขาโง่เขลา แต่ไม่ใช่ด้วยสุราแรง. เพราะพระยาห์เวห์ได้ทรงหลงเหนือท่านทั้งหลายซึ่งวิญญูณแห่งการหลับลึก และได้ทรงปิดตาของท่านเสีย: คือบรรดาผู้เผยพระวจนะและบรรดาผู้ปกครองของท่าน, บรรดาผู้เห็นนิมิตนั้นพระองค์ได้ทรงคลุมไว้. และนิมิตทั้งสิ้นได้กลายเป็นแก่ท่านทั้งหลายดั่งถ้อยคำของหนังสือที่พเนกตราไว้ ซึ่งเขานำไปมอบให้แก่ผู้ที่มีความรู้ กล่าวหาว่า, ขอท่านโปรดอ่านสิ่งนี้เกิด: และเขากล่าวว่า, ข้าพเจ้าอ่านไม่ได้; เพราะมันถูกพเนกตราไว้: และหนังสือนั้นถูกมอบให้แก่ผู้ที่ไม่มีความรู้ กล่าวหาว่า, ขอท่านโปรดอ่านสิ่งนี้เกิด: และเขากล่าวว่า, ข้าพเจ้าไม่มีความรู้.

เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะชนชาตินี้เข้ามาใกล้เราแต่ด้วยปากของตน และให้เกียรติเราแต่ด้วยริมฝีปากของตน แต่ได้ให้ใจของตนห่างไกลจากเรา และความยำเกรงที่เขามิต่อเราเป็นสิ่งที่เรียนรู้กันมาตามบัญญัติของมนุษย์ ฉะนั้น ดูเถิด เราจะกระทำการอัศจรรย์ท่ามกลางชนชาตินี้ คือการอัศจรรย์และน่าพิศวงยิ่ง เพราะสติปัญญาของคนมีปัญญาของเขาจะพินาศไป และความเข้าใจของคนฉลาดของเขาจะถูกซ่อนไว้ วิบัติแก่บรรดาผู้ที่แสวงหาที่ลึกลับเพื่อซ่อนคำปรึกษาของตนไว้จากพระยาห์เวห์ และการงานของเขาก็อยู่ในความมืด และเขากล่าวว่า ใครเล่าจะเห็นเรา? และใครเล่าจะรู้จักเรา? แน่ทีเดียว การบิดผันสิ่งทั้งปวงของพวกเขาจะถูกนับประหนึ่งดินเหนียวในมือช่างหม้อ เพราะสิ่งที่ถูกสร้างจะกล่าวแก่ผู้สร้างมันหรือว่า เขามิได้สร้างข้าพเจ้า? หรือสิ่งที่ถูกปั้นแต่งจะกล่าวแก่ผู้ปั้นแต่งมันหรือว่า เขาไม่มีความเข้าใจ? อีสยาห์ 28:1-8; 29:9-16.

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ากำลังจะทรงกระทำ "ราชกิจอัศจรรย์" ท่ามกลางพวกซีมาแห่งเอฟราอิม เมื่อพระองค์ทรงนำปัญญาและความเข้าใจของเขาไปเสีย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสองประการที่สัมพันธ์โดยตรงกับการเข้าใจการเพิ่มพูนแห่งความรู้เมื่อข่าวสารเชิงพยากรณ์ถูกเปิดเผย ผู้มีปัญญาเท่านั้นที่เข้าใจ ส่วนหนึ่งของ "ราชกิจอัศจรรย์"

คือการทรงนำความรู้ที่ถูกเปิดเผยโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ออกไปจากจิตใจของพวกซีมาแห่งเอฟราอิม การแยกผู้ที่มีปัญญาออกจากคนอธรรมเป็นส่วนหนึ่งของ "ราชกิจอัศจรรย์" ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า นี่คือข่าวประเสริฐนรันดร์ หลังจากที่พระคริสต์ทรงนำพวกยิวที่ชอบได้เถียงผ่านอุปมาเรื่องสวนองุ่น และด้วยเหตุนี้จึงทรงทำให้พวกเขาติดกับจนประกาศคำพิพากษาของตนเอง พระองค์จึงทรงถามคำถามหนึ่งจาก Psalm 118:

ศิลาซึ่งช่างก่อสร้างทั้งหลายได้ปฏิเสธเสียแล้ว ได้กลับเป็นศิลามุมเอกแล้ว
การนี้เป็นพระราชกิจของพระยาห์เวห์ เป็นที่อัศจรรย์ในสายตาของเรา
วันนี้เป็นวันที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกำหนดไว้ เราทั้งหลายจะชื่นชมยินดีและเปรมปรีดีในวันนั้น สดุดี 118:22-24

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงจะกระทำ "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์และการมหัศจรรย์" ต่อบรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิม และรวมถึงการทรงริบความสามารถของพวกเขาในการจำแนกความจริงด้วย "ศิลาหุ้มมอก" นั้นเป็นที่น่าอัศจรรย์ในสายตาของผู้ที่มี "น้ำองุ่นใหม่" ของโยเอล

ทั้งบรรดาคนซีมาไม่สามารถอ่านหนังสือที่ถูกผนึกไว้แน่นได้ ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายผู้นำซึ่งแทนด้วยคำว่า "ผู้มีความรู้" หรือฝ่ายฆราวาสซึ่งแทนด้วยคำว่า "ผู้ไม่มีความรู้" ก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่บรรดาคนซีมาจะเข้าใจคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งถูกแทนไว้ด้วย "หนังสือที่ถูกผนึกไว้" บรรดาคนซีมายังถูกระบุถึงสองครั้งว่าเป็นผู้ที่ "หลงออกไปจากทาง" อีกครั้งหนึ่ง เรื่องนี้ถูกบันทึกไว้ในอิสยาห์ บทที่ยี่สิบแปด ซึ่งเป็นชื่อพระคัมภีร์สำคัญยิ่งเกี่ยวกับฝนชุกปลายฤดู ที่ซึ่งอิสยาห์ระบุถึง "การหยุดพักและความสดชื่น" ซึ่งบรรดาคนซีมาไม่ยอมฟัง "การหยุดพักและความสดชื่น" นั้นเป็นข่าวสาร เพราะสามารถได้ยินได้

ความมีเมานั้นได้ทำให้บรรดาคนซีมาออกไปเสียจาก "มรรคาเก่า" ของเยเรมีย์ ซึ่งเป็น "ทาง" ที่จะต้องดำเนินในนั้นและพบฝนชุกปลายฤดู ซึ่งเยเรมีย์แทนภาพไว้ว่าเป็น "การหยุดพัก" การปฏิเสธข่าวสารเรื่องฝนชุกปลายฤดูโดยบรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมเป็นหัวข้อหนึ่งโดยเฉพาะในพระวจนะของพระเจ้า พวกเขาไม่เชื่อเพราะปฏิเสธที่จะกลับไปสู่ประวัติศาสตร์รากฐาน ซึ่งจัดเตรียมแบบพิมพ์เขียวสำหรับประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน อันเป็นประวัติศาสตร์ของฝนชุกปลายฤดู

"ราชกิจอันอัศจรรย์" ซึ่งสำเร็จขึ้นเหนือพวกซีมาแห่งเอฟราอิมนั้น เกิดขึ้นในช่วงการหลงมาของฝนปลายฤดู ในช่วงฝนปลายฤดู ข่าวสารแห่งการทดสอบก่อให้เกิดผู้กราบนมัสการอยู่สองจำพวก ซึ่งมีภาพประกอบไว้โดย "เหล้าองุ่น" ที่เขาทั้งหลายดื่มนั้น

คนอธรรมได้ปฏิเสธที่จะตั้งการประยุกต์ใช้คำพยากรณ์ของตนไว้บนแนวเส้นแห่งประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ และบรรดาผู้ที่ใช้วิธีการ "บรรทัดบนบรรทัด" แห่งอิสยาห์บทที่ยี่สิบแปด ย่อมดื่ม "เหล้าองุ่นใหม่" ความมีเมมาของคนอธรรมสำแดงออกโดยความไร้ความสามารถของเขาทั้งหลายที่จะเข้าใจคำพยากรณ์ และสภาพตาบอดของเขาทั้งหลายก็มีสาเหตุมาจากความไม่เต็มใจที่จะกลับไปสู่ทางเก่าอันเป็นรากฐาน พระเยซูทรงตำหนิพวกยิวที่ชอบโต้เถียงด้วยการตรัสถามว่า พวกเขาเคยอ่านหรือไม่เกี่ยวกับศิลาซึ่งถูกปฏิเสธ แล้วกลับกลายเป็นศิลามุมเอกนั้น.

ศิลาซึ่งกลายเป็นศิลาเอกนั้นเป็นสัญลักษณ์ว่า ความจริงเชิงพยากรณ์ที่ว่ารากฐานหรือศิลามุมเอกนั้น ได้ถูกทำให้ปรากฏซ้ำอีกครั้งในศิลาปิดยอด ศิลาอัลฟา ก็คือศิลาโอเมกาด้วย หลักการเชิงพยากรณ์ประการสำคัญซึ่งสถาปนาและค้ำจุนระเบียบวิธีแบบบรรทัดซ้อนบรรทัด (ซึ่งเป็นระเบียบวิธีของฝนชุกปลายฤดู) คือการที่จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบของจุดจบของสิ่งนั้น หลักการเชิงพยากรณ์ประการสำคัญในขบวนการมิลเลอไรต์คือหลักการวันแทนปี ซึ่งได้รับการยืนยันเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบเสด็จลงมา หลักการเชิงพยากรณ์ประการสำคัญในขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือการที่จุดเริ่มต้นเป็นภาพประกอบของจุดจบ ซึ่งได้รับการยืนยันเมื่อทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดเสด็จลงมา

พระวจนะเชิงพยากรณ์ของพระเจ้าทรงให้คำอธิบายอย่างละเอียดมากเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับฝนปลายฤดู ข้อเท็จจริงประการหนึ่งในนั้นคือ บรรดาคนซีมาแห่งเอฟราอิมไม่สามารถรับรู้ฝนปลายฤดูได้ และสิ่งนี้ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยพวกยิวที่กล่าวหาต่อเปโตรว่าพวกสาวกกำลังเมาสุรา หลักการสำคัญ ของระเบียบวิธีนั้นได้ถูกแสดงไว้อย่างตรงไปตรงมาในพระวจนะของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า ในฐานะอัลฟาและโอเมกา แต่พระวจนะนั้นได้ถูกผนึกไว้แก่พวกเขา ระเบียบวิธี กฎเชิงพยากรณ์หลัก และข่าวสารแห่งฝนปลายฤดู

เป็นบางส่วนของหัวข้อที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ในแนวประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์"

พระวณะของพระยาห์เวห์จอมโยธามาถึงข้าพเจ้าอีกว่า พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า เราหวงแหนศิโยนด้วยความหวงแหนอย่างยิ่งใหญ่ และเราหวงแหนนางด้วยพระพิโรธอันแรงกล้า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เราได้กลับมายังศิโยนแล้ว และจะสถิตอยู่ท่ามกลางเยรูซาเล็ม และเยรูซาเล็มจะได้ชื่อว่าเป็นนครแห่งความสัตย์จริง และภูเขาแห่งพระยาห์เวห์จอมโยธาจะได้ชื่อว่าเป็นภูเขาบริสุทธิ์ พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า ยังมีคนชราและหญิงชราอาศัยอยู่ตามถนนหนทางในเยรูซาเล็มอีก และทุกคนจะมีไม้เท้าอยู่ในมือ เพราะความชรามากของตน และถนนหนทางในนครนั้นจะเต็มไปด้วยเด็กชายและเด็กหญิงที่เล่นกันอยู่ตามถนนหนทางของนครนั้น

พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า

"ถ้าสิ่งนี้เป็นสิ่งอัศจรรย์ในสายตาของคนที่เหลืออยู่แห่งประชากรนี้ในกาลสมัยเหล่านี้ จะเป็นสิ่งอัศจรรย์ในสายตาของเราด้วยหรือ" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า "ดูเถิด เราจะช่วยประชากรของเราให้พ้นจากแผ่นดินทิศตะวันออก และจากแผ่นดินทิศตะวันตก และเราจะนำเขาทั้งหลายมา และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย ด้วยความจริงและด้วยความชอบธรรม" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ว่า "จงให้มือของท่านทั้งหลายเข้มแข็งเถิด"

ท่านทั้งหลายผู้ที่ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้ในกาลสมัยเหล่านี้จากปากของบรรดาผู้เผยพระวณะ ซึ่งอยู่ในวันที่ได้วางรากฐานแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จอมโยธา เพื่อพระวิหารนั้นจะได้ถูกสร้างขึ้น เพราะก่อนวันเหล่านี้ไม่มีค้ำจั่งสำหรับมนุษย์ และไม่มีค้ำจั่งสำหรับสัตว์ ทั้งไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที่ออกไปหรือเข้ามาเพราะความทุกข์ลำบาก เพราะเราได้ให้มนุษย์ทุกคนเป็นปฏิปักษ์ต่อเพื่อนบ้านของตน แต่บัดนี้ เราจะไม่เป็นต่อคนที่เหลืออยู่นี้เหมือนอย่างในวันก่อน ๆ" พระเยโฮวาห์จอมโยธาตรัส เศคาริยาห์ 8:1-11

เศคาริยาห์กล่าวว่า "ท่านทั้งหลายผู้ที่ได้ยินถ้อยคำเหล่านี้จากปากของบรรดาผู้เผยพระวณะในกาลสมัยนี้ จงให้มือของท่านเข้มแข็งเถิด คือผู้ที่อยู่ในวันเมื่อได้วางรากฐานแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์จอมโยธา เพื่อจะได้ก่อสร้างพระวิหารนั้นขึ้น"

สิ่งที่เสริมกำลังประชากรของพระเจ้าคือข่าวสารเรื่องรากฐานซึ่งกลายเป็นศิลาบูนอก ข่าวสารนั้นคือ ประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ถูกทำให้ซ้ำอีกครั้งในประวัติศาสตร์ของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

พระคริสต์ตรัสถามว่า "ถ้าสิ่งนี้เป็นเรื่องอัศจรรย์ในสายตาของคนที่เหลืออยู่ของประชากรนี้ในกาลสมัยเหล่านี้ สิ่งนั้นจะเป็นเรื่องอัศจรรย์ในสายตาของเราด้วยหรือ?" คำถามนั้นชี้ระบุช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ของ "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์" ของพระเจ้า อันเป็นหัวข้อที่ผู้เผยพระวณะทุกคนกล่าวถึง แต่ขณะเดียวกันก็ยังชี้ระบุด้วยว่าเมื่อใดขบวนการลาโอดีเซียของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะเปลี่ยนเป็นขบวนการฟีลาเดลเฟียของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน นั่นคือจุดเดียวกันกับเวลาที่พวกเขาได้รับการประทับตรา

และเป็นจุดเดียวกันที่ขบวนการเปลี่ยนจากสภาพต่อสู้ไปสู่สภาพมีชัย

ซึ่งก็เป็นจุดทำงานแห่งการผสมผสานความเป็นพระเจ้ากับความเป็นมนุษย์ท่ามกลางคนกลุ่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ ขณะที่สถานนมัสการได้รับการชำระอย่างแท้จริง สิ่งนี้สามารถมองเห็นได้ในข้อพระคัมภีร์ทั้งหลาย เพราะประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ที่แทนโดย "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์"

ของพระองค์นั้นเป็นสิ่งอัศจรรย์ในสายพระเนตรของพระเจ้าและในสายตาของคนที่เหลืออยู่ และการเห็นตรงกันเป็นสัญลักษณ์ของความเป็นหนึ่งเดียว ความเป็นหนึ่งเดียวที่แสดงไว้ ณ ที่นี้กล่าวถึงการประทับตราประชากรของพระเจ้าผู้ติดตามพระเมษโปดกไปทุกแห่งที่พระองค์เสด็จไป

ผู้ซึ่งได้มาถึงจุดที่พวกเขาอมตายเป็นเสียดีกว่าจะทำบาปและเป็นตัวแทนพระลักษณะของพระคริสต์อย่างผิดเพี้ยน
มีคำห้ระบุว่าประวัติศาสตร์พื้นฐานของอิสราเอลโบราณเป็น "สิ่งอัศจรรย์"

ตามจำนวนวันแห่งการที่เจ้าขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์ เราจะสำแดงสิ่งอัศจรรย์แก่เขา มีคำห้ 7:15

"ราชกิจอันอัศจรรย์" คือประวัติศาสตร์รากฐาน ซึ่ง "อัศจรรย์"

เพราะประวัติศาสตร์รากฐานนั้นถูกทำซ้ำอีกครั้งในประวัติศาสตร์ตอนปลาย ซึ่งมีศิลาหยอดเป็นสัญลักษณ์แทน

"ราชกิจอันอัศจรรย์" คือประวัติศาสตร์ที่เริ่มต้นด้วยศิลาหมอกและสิ้นสุดลงด้วย "ศิลาหยอด"

ราชกิจอันอัศจรรย์ของพระองค์ได้สำแดงให้ประจักษ์ในประวัติศาสตร์ของโมเสส

และถูกทำซ้ำอีกครั้งในประวัติศาสตร์ของพระคริสต์ โมเสสคือศิลาหมอก และพระคริสต์คือศิลาหยอด

ในเชิงคำพยากรณ์ โมเสสคืออัลฟา และพระคริสต์คือโอเมกา

"โดยเริ่มต้นที่โมเสส ผู้เป็นตั้งอัลฟาแห่งประวัติศาสตร์พระคัมภีร์

พระคริสต์ทรงอธิบายในพระคัมภีร์ทั้งสิ้นถึงสิ่งทั้งหลายที่เกี่ยวกับพระองค์เอง" ผู้ฟังปราธนาแห่งปางชน,
797.

โมเสสได้สั่งสอนไว้

และเปโตรได้ใช้ถ้อยคำของโมเสสในวันเพ็นเทคอสต์เพื่อชี้ให้เห็นว่าโมเสสเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของพระคริสต์

แต่บรรดาสิ่งเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าได้ทรงสำแดงไว้ล่วงหน้าโดยปากของผู้เผยพระวจนะทั้งสิ้นของพระองค์

ว่าพระคริสต์จะต้องทนทุกขนั้น พระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จแล้ว

เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงกลับใจใหม่และหันกลับมา เพื่อบาปของท่านจะได้ถูกลบล้าง

เมื่อถึงเวลาที่ความชื่นบานจะมาจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงส่งพระเยซูคริสต์

ผู้ซึ่งได้มีการประกาศแก่ท่านไว้ก่อนแล้ว ผู้ซึ่งสวรรค์จำต้องรับไว้จนถึงวาระแห่งการฟื้นฟูสรรพสิ่งทั้งปวง

ซึ่งพระเจ้าได้ตรัสไว้โดยปากของบรรดาผู้เผยพระวจนะบริสุทธ์ของพระองค์ ตั้งแต่แรกสร้างโลก

เพราะโมเสสได้กล่าวแก่บรรพบุรุษทั้งหลายอย่างแท้จริงว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของท่านจะทรงโปรดให้

ให้ผู้เผยพระวจนะผู้หนึ่งเกิดขึ้นเพื่อท่านจากท่ามกลางพี่น้องของท่าน เหมือนอย่างข้าพเจ้า

ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังท่านผู้นั้นในสารพัดสิ่งที่ท่านจะกล่าวแก่ท่าน' และต่อมาจะเป็นดังนี้ว่า

ทุกชีวิตที่ไม่ยอมฟังผู้เผยพระวจนะผู้นั้น จะต้องถูกกำจัดออกไปจากท่ามกลางประชาชน' แท้จริง

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายตั้งแต่ขามูเอลและผู้ที่มาภายหลัง คือทุกคนที่ได้กล่าวไว้

ก็ได้พยากรณ์ถึงกาลสมัยเหล่านี้ด้วยเช่นกัน กิจการ 3:18-24

การที่โมเสสเป็นอัลฟา และพระคริสต์เป็นโอเมกา ได้รับการสถาปนาไว้โดยพยานประการที่สองของเปโตรเกี่ยว

กับโมเสสในการเทพระวิญญาณในวันเพ็นเทคอสต์ และในการกระทำนั้น เปโตรกำลังเน้นและชี้ให้เห็นว่า

องค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของข่าวสารฝนชุกปลายฤดู (และของข้อโต้แย้งที่ถูกยกขึ้นต่อด้านข่าวสารนั้น)

คือหลักการเชิงพยากรณ์เรื่อง "อัลฟาและโอเมกา"

หลักการนั้นคือสิ่งคู่ขนานสำหรับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกับหลักการปี/วันในประวัติศาสตร์ของพวกมิลเลอไรต์

หลักการเรื่อง "อัลฟาและโอเมกา" คือหลักการของ 'รากฐานกลายเป็นศิลาหมอก' เป็นหลักการของ

'โมเสสและพระเมษโปดก' และด้วยเหตุนี้

จึงได้รับการระบุโดยการดลใจว่าเป็นข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งในบทเพลงแห่งสวนองุ่น

ซึ่งก็คือบทเพลงของโมเสสและพระเมษโปดกด้วยเช่นกัน

จุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดซึ่งถูกแสดงไว้โดยเส้นคำพยากรณ์ต่าง ๆ นั้น

เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์ที่ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำ "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์" ของพระองค์ให้สำเร็จ

และความสว่างที่ถูกนำออกมาจากการตระหนักว่าความหมายของสัญลักษณ์แห่ง "ราชกิจอันน่าอัศจรรย์"

คือสิ่งใดนั่นเอง ที่เปลี่ยนชาวเลาติเซียให้เป็นชาวฟิลาเดลเฟีย และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นศิลาก้อนหนึ่งในพระวิหารที่กำลังก่อสร้างอยู่ ดังเช่นพระวิหารของขบวนการมิลเลอไรต์ซึ่งถูกก่อสร้างตลอด 46 ปีที่นำไปสู่วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน

ถ้าท่านทั้งหลายได้ลืมนแล้วว่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ เมื่อท่านมาหาพระองค์ ผู้ทรงเป็นศิลาที่มีชีวิต ซึ่งมนุษย์ได้ปฏิเสธเสียแล้วก็จริง แต่ทรงได้รับการทรงเลือกจากพระเจ้าและทรงประเสริฐ ท่านทั้งหลายเองก็เช่นกัน ดุจศิลาที่มีชีวิต ก็กำลังถูกก่อสร้างขึ้นเป็นนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นพวกปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ซึ่งเป็นที่ขอบพระทัยพระเจ้าโดยทางพระเยซูคริสต์ เพราะในพระคัมภีร์มีคำกล่าวไว้ด้วยว่า “ดูเถิด เราวางศิลามุมเอกไว้ในศิโยน เป็นศิลาที่ทรงเลือกแล้วและประเสริฐ และผู้ที่เชื่อในพระองค์จะไม่ได้รับความอับอาย” ฉะนั้น สำหรับท่านทั้งหลายผู้เชื่อ พระองค์ทรงประเสริฐ แต่สำหรับคนที่ไม่เชื่อฟังนั้น “ศิลาที่พวกช่างก่อสร้างได้ปฏิเสธเสียแล้ว ศิลาในตัวเองได้กลายเป็นศิลามุมเอก” และ “เป็นศิลาที่ทำให้สะดุด และเป็นศิลาแห่งความสว่างละเมิด” คือสำหรับคนเหล่านั้นที่สะดุดเพราะพระวจนะ เนื่องจากไม่เชื่อฟัง ซึ่งเขาทั้งหลายก็ถูกกำหนดไว้เพื่อการนั้นด้วย แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติพันธุ์ที่ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็นชนชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติอันเป็นกรรมสิทธิ์เฉพาะของพระองค์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้ประกาศพระคุณอันเลิศของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านออกจากความมืดเข้าสู่ความสว่างอันนำอัสสรัยของพระองค์ เมื่อก่อนท่านไม่ใช่ชนชาติหนึ่งชนชาติใดเลย แต่บัดนี้เป็นชนชาติของพระเจ้าแล้ว เมื่อก่อนไม่ได้รับพระเมตตา แต่บัดนี้ได้รับพระเมตตาแล้ว 1 เปโตร 2:3-10

การถูกทรงเรียกเข้าสู่ความสว่างอันอัสสรัยของพระองค์นั้นซึ่งบ่งว่าการทรงเรียกนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด เพราะหลักหมายแห่งปี 1888 ซึ่งโดยการดลใจได้ถูกจัดวางให้สอดคล้องกับการกบฏของโคราห์ในประวัติศาสตร์อัลฟาของโมเสส เมื่อนำมาสู่ยุคสุดท้ายแล้ว ก็สอดคล้องกับเหตุการณ์ 9/11 เมื่อข่าวสารแห่งเลาติเซียมาถึงพร้อมกับทูตสวรรค์องค์ที่สามตามที่มีการดลใจได้ระบุไว้ ชาวเลาติเซียในคำพยากรณ์นั้น “ตาบอด” หมายความว่าพวกเขาอยู่ในความมืด และการทรงเรียกให้ออกมาจากความมืดได้เริ่มขึ้นเมื่อข่าวสารแห่งเลาติเซียมาถึงในปี 1856, 1888 และ 9/11 ที่ 9/11 นั้น “การทรงเรียกให้ออกมาจากความมืด” มิได้เป็นเพียงการทรงเรียกให้เข้าใจความสว่างของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดเท่านั้น แต่ยังเป็นการทรงเรียกผู้ฟังเข้าสู่ประวัติศาสตร์เดียวกันนั่นเอง ซึ่งในประวัติศาสตร์นั้น “พระราชกิจอันอัสสรัย” ของพระเจ้าจะพบความสำเร็จอันสมบูรณ์ที่สุดของมันด้วย

ตลอดช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีการแสดงให้เห็นซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า คำจำกัดความเชิงพยากรณ์ของ “ชาวประเสริฐนรันดร์” คือประวัติศาสตร์ช่วงหนึ่งซึ่งความจริงเชิงพยากรณ์ถูกเปิดเผยออก และสิ่งนั้นเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการทดสอบสามขั้นตอน โดยในการทดสอบทั้งสามนั้นมีลักษณะจำแนกอยู่สองประการ การทดสอบสองประการแรกมีลักษณะต่างจากประการที่สาม เพราะประการที่สามเป็นบททดสอบชี้ขาดซึ่งแสดงให้เห็นว่าท่านได้ผ่านการทดสอบประการที่หนึ่งและประการที่สองหรือไม่ อีกทั้งลักษณะจำแนกอีกประการหนึ่งในข่าวประเสริฐนรันดร์ก็คือ ท่านจะต้องผ่านการทดสอบในปัจจุบันก่อน จึงจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทดสอบที่ตามมาได้

ประวัติศาสตร์ของ "กิลอันน่าอัศจรรย์" นั้นเป็นประวัติศาสตร์ซึ่ง "ชาวประเสริฐนรินทร์" บรรลุถึงจุดสุดยอดด้วยเช่นกัน เพราะชีวโหมงแห่งการพิพากษาที่ทูตสวรรค์องค์แรกได้ประกาศไว้ และซึ่งถูกระบุว่าเป็นชาวประเสริฐนรินทร์นั้น ได้รับความสำเร็จอันสมบูรณ์โดยเริ่มต้นที่ 9/11 การพิพากษาที่ถูกเตือนแก่พวกมิลเลอไรต์คือวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อประตูถูกปิดลงในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน อันเป็นแบบอย่างถึงกฎหมายวันอาทิตย์เมื่อประตูถูกปิดลงอีกครั้งในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน 9/11 กำลังประกาศว่าชีวโหมงแห่งการพิพากษาเชิงบังคับใช้ของพระเจ้าเริ่มต้นขึ้นที่กฎหมายวันอาทิตย์ เช่นเดียวกับที่พวกมิลเลอไรต์ได้ประกาศว่าชีวโหมงแห่งการพิพากษาเพื่อการสืบสวนได้เริ่มต้นขึ้นในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844.

ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เป็นช่วงเวลาหนึ่งที่ได้รับการพรรณาน่าว่าเป็น "พระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้า" และดั่งเช่นศิลาบ่มเอกที่กลายเป็น "ศิระแห่งมูม" และดั่งเช่น "ฤดูกาลแห่งเพ็นเทคอสต์" และดั่งเช่น "ฮาบากุก บทที่สอง" และดั่งเช่น "เวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน" และดั่งเช่น "ช่วงเวลาแห่งการทดสอบโดยรูปสัตว์ร้าย" และดั่งเช่น "ชาวประเสริฐนรินทร์" และดั่งเช่น "ประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์แห่งปี 1840 ถึง 1844" และดั่งเช่นประวัติของ "วิวรณ์ บทที่สิบ" และดั่งเช่น "ประวัติศาสตร์ตั้งแต่การรับบัพติศมาของพระคริสต์จนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์"

ประวัติศาสตร์ซึ่งทรงแสดงไว้ในลักษณะแฟร็กทัลโดยการรับบัพติศมาของพระองค์ ได้เริ่มต้นช่วงเวลา 2520 วัน ซึ่งสิ้นสุดลงที่กางเขน การรับบัพติศมาของพระคริสต์เป็นภาพแทนการสิ้นพระชนม์ การถูกฝัง และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ ซึ่งได้สำเร็จเป็นจริงตามตัวอักษรเมื่อสิ้นสุด 1260 วัน

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา ณ การรับบัพติศมาของพระคริสต์ เหตุการณ์นั้นเป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการเสด็จลงมาของทูตสวรรค์ในวิวรณ์บทที่สิบแปดในวันที่ 9/11 ครั้นล่วงไปอีก 1260 วันแห่งคำพยากรณ์ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่การรับบัพติศมาได้เป็นสัญลักษณ์ไว้ก็สำเร็จเป็นจริงตามตัวอักษรที่กางเขน ประวัติศาสตร์ตั้งแต่การรับบัพติศมาจนถึงกางเขนบรรจุประวัติศาสตร์อัลฟาเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งจะสำเร็จเป็นจริงตามตัวอักษรเมื่อสิ้นสุดระยะเวลา ประวัติศาสตร์อัลฟาและโอเมกาเป็นเศษส่วนเชิงแฟร็กทัลของประวัติศาสตร์ทั้งหมดโดยรวม ประวัติศาสตร์ตั้งแต่การรับบัพติศมาจนถึงกางเขนคือ "พระราชกิจอันอัศจรรย์ของพระเจ้า" และประวัติศาตร์นั้นยังถูกแทนไว้โดย "การรับบัพติศมาของพระคริสต์" และยังโดย "การสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ และการคืนพระชนม์" ของพระองค์ตามตัวอักษรด้วย และฉะนั้นจึงยังถูกแทนไว้โดย "บัพติศมาของอิสราเอลโบราณที่ทะเลแดง" และยังโดย "บัพติศมาของแปดชีวิตในช่วงประวัติศาสตร์ของโนอาห์" ด้วย ช่วงเวลาทั้งหมดเหล่านี้เป็นตัวแทนของประวัติศาสตร์แห่ง "พระราชกิจอันอัศจรรย์" ของพระองค์

เมื่อกล่าวถึงเลข 8 ในฐานะสัญลักษณ์แห่งการเป็นขึ้นจากความตาย ก็เป็นบรรดาวิญญาณทั้งแปดบนเรือนาวานั่นเองที่เป็นการกล่าวถึงเลข 8 ในฐานะสัญลักษณ์เป็นครั้งแรก และตามหลักแห่งการกล่าวถึงครั้งแรก รายละเอียดเชิงพยากรณ์ทั้งสิ้นยอมอยู่ในการกล่าวถึงครั้งแรกนั้น วิญญาณทั้งแปดกำลังก้าวจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ มิใช่หรือ?

วิญญาณทั้งแปดนั้นมีชีวิตอยู่ผ่านช่วงเวลาแห่งฝน แต่ทุกคนที่ปฏิเสธข่าวสารแห่งคำเตือนเรื่องฝนก็ถึงแก่ความตาย ถูกต้องหรือไม่? วิญญาณ "8" ดวงที่ไปยังแผ่นดินโลกใหม่ ซึ่งได้รับการเป็นภาพแทนโดยประวัติศาสตร์ของข่าวสารแห่งคำเตือนที่ถูกปฏิเสธ

ประตูที่ปิด ฟน และแผ่นดินโลกใหม่ ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงเชิงการทรงจัดสรรจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่.

การเปลี่ยนแปลงแห่งยุคการทรงจัดสรรที่บังชี้ถึงแปดชีวิตซึ่งคือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันนั้น

คือการเปลี่ยนผ่านจากเลาตีเซียไปสู่ฟีลาเดลเฟีย

ซึ่งยังเป็นการเปลี่ยนผ่านจากคริสตจักรนักรบที่ประกอบด้วยข้าวสาลีและข้าวละมาน ไปสู่คริสตจักรผู้มีชัยชนะ ซึ่งประกอบด้วยเพียงเครื่องถ้วยข้าวสาลีผลแรกที่ถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณเพื่อให้โลกทั้งสิ้นได้เห็น คล้ายกับการมองเห็นเรือลำหนึ่งเดียวตายในท่ามกลางผืนน้ำที่ปั่นป่วน คนเหล่านั้นคือ 8 ซึ่งเป็นของ 7 และประวัติแห่งการข้ามของนาวาและการข้ามทะเลแดงนั้น ล้วนเป็นภาพประกอบแห่ง “พระราชกิจอันอัศจรรย์” ของพระองค์.

วิญญาณเหล่านั้นคือบรรดาวิญญาณที่ได้รับการเป็นขึ้นจากตายตามความสำเร็จแห่งวิวรณ์ 11:11

พวกเขาคือประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้า ซึ่งมีอับราฮัมบิดาของตนเป็นผู้แทน

ผู้ซึ่งได้รับหมายสำคัญแห่งพันธสัญญาโดยการเข้าสู่หนัดซึ่งจะต้องกระทำในวันที่แปด

เส้นทั้งหมดนี้เป็นตัวแทนของช่วงเวลาเดียวกัน และช่วงเวลานั้นเริ่มต้นด้วยรากฐานของ 9/11

และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ 9/11 คือศิลารากฐาน และกฎหมายวันอาทิตย์คือศิลายอด

ในประวัติศาสตร์แห่งการสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ในสมัยเนหะมียะและเอสรา

รากฐานได้เสร็จสมบูรณ์ในช่วงประวัติศาสตร์ของกฤษฎีกาฉบับแรก

และตัวพระวิหารเองก็แล้วเสร็จก่อนกฤษฎีกาฉบับที่สามนานแล้ว ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์

รากฐานได้ถูกวางไว้ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 เมื่อแผนภูมิปี 1843 ได้รับการตีพิมพ์

พระวิหารของมิลเลอไรต์จะต้องใช้เวลาสร้างสี่สิบหกปี ตั้งแต่ ค.ศ. 1798 จนถึง ค.ศ. 1844 ก่อนวันที่ 22

ตุลาคม ค.ศ. 1844 พระวิหารของมิลเลอไรต์ก็เสร็จสมบูรณ์แล้ว โดยมีศิลายอดคือเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

เมื่อเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนสิ้นสุดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 อัลฟาและกฤษฎีกาฉบับที่สามแห่ง 457 BC

ก็ได้พบกับคู่ขนานของมันในโอเมกาแห่งปี 1844 457 BC ในฐานะอัลฟาของ 2300 ปี และ 1844

ในฐานะโอเมกา ทั้งสองเหมือนกันในระดับหนึ่ง เพราะวากฤษฎีกาหรือทูตสวรรค์ต่างก็เป็นข่าวสาร

และทั้งสองต่างก็เป็นแบบของกฎหมายวันอาทิตย์

ซึ่งจะมีทั้งกฤษฎีกาและข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สามซึ่งทวีขึ้นเป็นเสียงร้องอันดัง.

ตั้งแต่ปี 457 ก่อน ค.ศ. จนถึงปี 408 ก่อน ค.ศ.

ระยะเวลาสี่สิบเก้าปีได้รับการระบุไว้โดยดาเนียลว่าเป็นช่วงเวลาที่ยิวจะสร้างจนเสร็จสิ้นว่า

“ถนนจะถูกสร้างขึ้นอีก และกำแพงด้วย แม้ในยามแห่งความยากลำบาก”

เหตุฉะนั้น จงรู้และเข้าใจว่า

ตั้งแต่เวลาที่พระบัญชาประกาศให้นำเยรูซาเล็มกลับคืนสู่สภาพเดิมและสร้างขึ้นใหม่

จนถึงพระเมสสิยาห์ผู้ทรงเป็นเจ้านาย จะมีกำหนดเจ็ดสัปดาห์ และหกสิบสองสัปดาห์

ถนนหนทางจะถูกสร้างขึ้นใหม่ และกำแพงเมืองด้วย แม้ในยามที่ลำบากยากเข็ญ ดาเนียล 9:25

ปี 457 ก่อนคริสตกาลและปี 1844 เป็นอัลฟาและโอเมกาแห่งคำพยากรณ์ 2300 ปี

ทั้งสองปีเป็นแบบเล็งถึงกฎหมายวันอาทิตย์ เพราะในฐานะที่เป็นอัลฟาและโอเมกา ทั้งสองย่อมเป็นสิ่งเดียวกัน

และความผิดหวังในปี 1844 ก็ได้รับการจัดวางโดยการดลใจให้สอดคล้องกับความผิดหวังแห่งกางเขน หากปี

1844 เป็นแบบเล็งถึงกางเขน—และก็เป็นเช่นนั้นจริง—แล้วคู่ตรงกันข้ามฝ่ายอัลฟาของมัน (ปี 457

ก่อนคริสตกาล) ก็ย่อมเป็นเช่นนั้นด้วย ปี 1844 จนถึงปี 1863

แสดงให้เห็นกระบวนการทดสอบของทูตสวรรค์องค์ที่สาม กระบวนการทดสอบนั้นถูกแทนไว้โดยช่วงเวลา 49

ปีระหว่างพระราชกฤษฎีกาฉบับที่สาม พระราชกฤษฎีกากฎหมายวันอาทิตย์

และการทำงานของถนนกับกำแพงให้สำเร็จ ซึ่งเกิดขึ้นในยามแห่งความทุกข์ลำบาก

457 ปีก่อนคริสตกาลถึง 408 ปีก่อนคริสตกาล คือประวัติศาสตร์อัลฟาของช่วงเวลา 2300 ปี ซึ่งเป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์โอเมก้าตั้งแต่ปี 1844 ถึง 1863 ประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้เป็นภาพประกอบถึงประวัติศาสตร์ของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันภายหลังจากที่พวกเขาได้รับการฝึกตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์ตราขึ้น จนถึงเวลาที่มีการทดลองของมนุษย์สิ้นสุดลง งานของชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือการเรียกขานและหญิงให้กลับไปสู่ "หนทางโบราณ" ซึ่งอิสยาห์พรรณนาไว้ว่าเป็นการก่อสร้างที่รกร้างแต่เดิมขึ้นใหม่ และซึ่งเยเรมีย์ระบุว่าเส้นทางซึ่งนำไปสู่ชาวสารแห่งฝนชุกปลายฤดู "กำแพง" คือพระบัญญัติของพระเจ้า ซึ่งชนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะชูขึ้นต่อชาวโลกทั้งสิ้นเป็นธงสำคัญ เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นในช่วงเวลายากลำบากแห่งวิบัติประการที่สามของอิสลาม เพราะอิสลามเป็นสิ่งที่ทำให้บรรดาประชาชาติโกรธเคือง งานนี้และช่วงเวลายากลำบากจะดำเนินต่อไปจนมีคาเอลทรงลุกขึ้นยืน

ดังนั้น หากท่านสามารถเห็นได้ว่า ช่วงเวลา 457 BC ถึง 408 BC เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นขึ้นด้วยกฤษฎีกาฉบับที่สาม และเป็นแบบอย่างล่วงหน้าของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่เริ่มขึ้นในปี 1844 พร้อมกับการมาถึงของหตุสวรรคตครั้งที่สาม และสิ้นสุดลงในปี 1863 แล้ว ท่านก็จะเห็นได้ว่าความเชื่อมโยงของพวกเขาเกี่ยวกับคำพยากรณ์ 2300 ปี ไม่ว่าจะในฐานะจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด ย่อมระบุให้พวกเขาเป็นอัลฟาและโอเมก้าเมื่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ยุคแห่งความทุกข์ยากในสมัยเนหะมีห์เป็นภาพประกอบของยุคแห่งความทุกข์ยากซึ่งนำไปสู่และรวมถึงสงครามกลางเมือง ช่วงเวลา 49 ปีในประวัติศาสตร์อัลฟาเป็นตัวแทนของช่วงเวลา 19 ปีในประวัติศาสตร์โอเมก้า ช่วงเวลา 19 ปีนั้นยังได้รับการเป็นตัวแทนโดย 19 ปีในตอนต้นของคำพยากรณ์ 65 ปีของอิสยาห์อีกด้วย

เพราะศิระแห่งซีเรียคือดามัสกัส และศิระแห่งดามัสกัสคือเรซิน และภายในหกสิบห้าปี เอฟราอิมจะถูกหักทำลายจนมิได้เป็นชนชาติอีกต่อไป อิสยาห์ 7:8

อิสยาห์ได้เสนอคำพยากรณ์นี้ไว้ในปี 742 ก่อนคริสตกาล และอีก 19 ปีต่อมาในปี 723 ก่อนคริสตกาล อาณาจักรฝายเหนือก็ถูกกวาดไปเป็นเขลยเป็นเวลา 2520 ปี ซึ่งสิ้นสุดลงในปี 1798 ช่วงเวลา 19 ปีตั้งแต่ 742 ก่อนคริสตกาลจนถึง 723 ก่อนคริสตกาล สอดคล้องกับช่วงเวลา 19 ปีตั้งแต่ 1844 จนถึง 1863 เพราะ 19 ปีแรกคืออัลฟาของคำพยากรณ์นี้ และ 19 ปีสุดท้ายคือโอเมก้า ในประวัติศาสตร์ช่วง 19 ปีนั้น กษัตริย์อาหัสผู้ชั่วร้ายได้ถูกอิสยาห์เผชิญหน้าด้วยชาวสารเรื่องฝนชุกปลายฤดู ดังที่แสดงไว้ในข้อแปดว่าเป็นชาวสารเรื่อง "เจ็ดครึ่ง" อาหัสได้ปฏิเสธชาวสารนั้น เช่นเดียวกับที่ลัทธิแอตเวนต์สมัยของมิลเลอไรต์แบบเลาตีเซียได้กระทำในปี 1863.

ในช่วงเวลานั้น มหาปุโรหิตของอาหัสได้ไปเยือนอัสซีเรีย นำแบบแปลนของวิหารนอกศาสนาของพวกเขากลับมา และอาหัสก็ให้สร้างมันขึ้นในลานพระวิหารของพระเจ้า แนวเรื่องนี้ขนานกับเรื่องของผู้เผยพระวจนะที่ไม่เชื่อฟัง ผู้ซึ่งมิให้กลับไปยังยูดาห์ตามทางเดิมที่ตนมา แต่ก็กลับไปและถูกผู้เผยพระวจนะที่จุ่มสุาให้หลอกลวง ซึ่งเป็นภาพแทนของการหวนกลับไปสู่วิธีการของโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อ เพื่อจะซ่อนตนจากความเข้าใจของมิลเลอไรต์เกี่ยวกับ "เจ็ดกาล" อันเป็นความสำเร็จตามแบบฉบับของสุนัขที่กลับไปกินสิ่งที่มันสำรอกออกมาของตนเอง

เหตุการณ์นี้กำลังเกิดขึ้นขณะที่สงครามกลางเมืองระหว่างอาณาจักรเหนือกับอาณาจักรใต้กำลังเริ่มต้นขึ้น ดังนั้นจึงเป็นแบบอย่างของสงครามกลางเมืองในสหรัฐอเมริกาเมื่อช่วงเวลา 19 ปีถูกทำซ้ำ 742 ปีก่อน ค.ศ. ถึง 723 ปีก่อน ค.ศ. เป็นตัวแทนของช่วงเวลา 19 ปีตั้งแต่ ค.ศ. 1844 ถึง ค.ศ. 1863

ซึ่งเป็นตัวแทนของช่วงเวลาตั้งแต่กฎหมายวันอาทิตย์จนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง ประวัติศาสตร์ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ คือประวัติศาสตร์ของการทดสอบรูปเคารพของสัตว์ร้ายภายในสหรัฐอเมริกา ซึ่งถูกทำซ้ำในระดับโลกในการทดสอบรูปเคารพของสัตว์ร้ายของโลกซึ่งเริ่มต้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ ด้วยเหตุนี้ ช่วงเวลา 19 ปีที่เป็นตัวแทนของกฎหมายวันอาทิตย์จนถึงการสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง จึงเป็นตัวแทนด้วยของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ 9/11 จนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์แห่ง “พระราชกิจอันนำอัครรรย” ของพระองค์

เราจะดำเนินต่อไปในบทความถัดไป.

และพระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้า ตรัสว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สุกาษิตนั้นคืออะไรที่พวกเจ้ามีอยู่ในแผ่นดินอิสราเอล โดยกล่าวว่า ‘วันเวลาก็ยืดยาวออกไป และนิมิตทุกอย่างก็ลึ้มเหลว’ เพราะฉะนั้นจงบอกพวกเขาว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้สุกาษิตนี้สิ้นไป และพวกเขาจะไม่ใช้มันเป็นสุกาษิตในอิสราเอลอีกต่อไป แต่จงกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘วันเวลาใกล้เข้ามาแล้ว และผลสำเร็จของนิมิตทุกอย่าง’ เพราะว่าจะไม่มีนิมิตลงอีกต่อไป หรือการทำนายที่ประจบภายในวงศ์วานอิสราเอล เพราะเราคือพระยาห์เวห์ เราจะกล่าว และถ้อยคำที่เราจะกล่าวนั้นจะสำเร็จ มันจะไม่ยืดยาวออกไปอีก เพราะในวันของพวกเขาเอง โอ วงศ์วานที่กบฏเอ๋ย เราจะกล่าวถ้อยคำ และจะกระทำให้สำเร็จ” พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้

พระวจนะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีก ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูกิจ คนทั้งหลายแห่งวงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า นิมิตที่เขาเห็นนั้นเป็นเรื่องของวันเวลาอีกมากในภายหน้า และเขาพยากรณ์ถึงกาลเวลาที่อยู่ไกลออกไป ฉะนั้นจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า จะไม่มีถ้อยคำใด ๆ ของเราถูกยืดเวลาออกไปอีกต่อไป แต่ถ้อยคำที่เราได้กล่าวแล้วนั้นจะสำเร็จ พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ เอเสเคียล 12:21-28